

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 244 **din data de 06.04.2022**

Dosar nr.: 631/2021

Petiție nr: 5745/30.07.2021

Petent:

Reclamat: Spitalul Clinic de Psihiatrie "Profesor Doctor Alexandru Obregia"

Obiect: petenta se considera discriminata pe motiv ca i-a fost refuzat accesul la dosarul medical.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

2. Spitalul Clinic de Psihiatrie "Profesor Doctor Alexandru Obregia" cu sediul în București, Sector 4, Șos Berceni nr.10

III. Procedura de citare a părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa nr. 5745/31.08.2021 a fost citată petenta iar prin adresa nr. 6497/31.08.2021 a fost citată partea reclamată, părțile fiind înștiințate de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-Cov2, au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 6-7 la dosar).

5. Partea reclamată a comunicat un punct de vedere la dosar, comunicare înregistrată cu nr. 7289/29.09.2021.

6. Petentul a comunicat în data de 23.09.2021, o solicitare prin care informează că este de acord cu soluționarea în lipsă a petiției (comunicare prim email – fila 8 la dosar).

7. Prin adresa nr. 7919/21.10.2021 s-a comunicat petentei punctul de vedere al părții reclamate depus la dosar.

8. Petenta a depus la dosar concluzii scrise, comunicate prin adresa nr. 8890/24.11.2021.

9. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

10. Petenta sesizează Consiliul cu privire la faptul că a fost supusă discriminării de către partea reclamată prin refuzul accesului la dosarul medical:

11. În fapt, petenta arată următoarele:

11.1 În data de 27.04.2021, petenta a înaintat o solicitare spitalului prin care a cerut o copie a dosarului medical, pentru a avea proba asupra modului abuziv în care aceasta a fost internată la data de 30.09.2016, internare ce a avut loc la contraindicația medicului de gardă care i-a făcut anamneză; internarea fiind făcută însă cu semnătura familiei și cu asumarea răspunderii spitalului pentru internare.

11.2 Se arată că răspunsul spitalului a fost negativ, conducerea afirmând că nu i se poate acorda accesul la dosar deoarece medicul curant și/sau medicul șef de secție și-au exprimat punctul de vedere cu privire la accesul pacientei la dosar, petenta considerând că decizia a fost luată fără ca medicii spitalului să întâlnească pacienta.

11.3 Petenta consideră că medicul specialist și conducerea spitalului, în baza a căror decizie i s-a refuzat accesul la dosarul medical, au discriminat-o în urma unei internări abuzive anterioare, fapta putând face obiectul unei plângeri penale pertinente pentru ascundere de probe. De asemenea, petenta consideră că fapta spitalului și a medicului specialist este cu atât mai gravă cu cât, la solicitarea ei pentru acces la dosarul medical, aceasta a atașat o adeverință medicală eliberată de medicul de familie din care rezultă că este sănătoasă.

11.4 În expunerea petiției, petenta arată că spitalul, pentru a acoperi un abuz anterior, nu i-a acordat accesul la dosar și a discriminat-o pe baza internării anterioare și de asemenea, pentru refuzul de a nu avea acces la întreg dosarul medical deși legea conferă acest drept și cu toate că situația ei nu se încadra în niciuna din criteriile menționate în Legea nr. 487/2002 (legea sănătății mintale și a persoanelor cu tulburări psihice), respectiv art. 33, alin (5):

(1) aceasta nu a mai fost pacient al spitalului la momentul depunerii solicitării și

(2) niciun medic nu a consultat-o ca să justifice apelul la o decizie medicală în acest sens, de a i se interzice accesul la dosarul medical.

12. Petentea consideră că spitalul a discriminat-o pe baza internării abuzive anterioare sau a vrut ca aceasta să nu aibă acces la informațiile care ar fi incriminatorii în cazul în care ar avea loc o acțiune în judecată. Se arată că fapta de discriminare și de ascundere a faptelor anterioare, a spitalului și a medicului curant, este cu atât mai gravă cu cât aceștia au avut și au acces la tot dosarul medical de la acea vreme și sunt în măsură să ajute la corectarea unei erori și a unui abuz.

13. În concluzie, petenta susține că spitalul, prin decizia sa, continuă seria abuzurilor împotriva ei deoarece, pentru o internare ce a avut loc în urmă cu aproximativ 5 ani și care a fost abuzivă, aceasta este și astăzi discriminată ca și cum ar avea probleme mintale. Petenta consideră că este inadmisibil ca un om să fie internat

abuziv, la contraindicația medicului, iar apoi după cinci ani să fie discriminat, motivația legală admisibilă de lege pentru a refuza acces la dosarul medical fiind că "dezvăluirea unor asemenea documente medicale ar putea să fie în detrimentul sănătății sale fizice și mintale, acest fapt fiind stabilit de către medicul-șef sau de către medicul curant."

14. În opina petentei, spitalul, împreună cu medicul specialist pe baza căruia s-a luat această decizie, au încălcat legea, deoarece au stabilit acest lucru fără a o consulta și ignorând adeverința medicală a medicului de familie, aceștia făcându-se vinovați de discriminare pe baza unei internări la contraindicația medicului, ascundere de probe, ignorarea probelor cum că petenta este clinic sănătoasă, adeverința fiind atașată la solicitare, toate aceste acțiuni făcând cu ușurință obiectul unei anchete penale.

15. La dosar au fost depuse următoarele înscrisuri în susținerea celor declarate de petentă: solicitarea către spital, adeverința medicală, răspunsul părții reclamate (filele 3-5 la dosar).

16. În data de 24.11.2021, petenta a comunicat concluzii scrise la dosar în care arată următoarele:

16.1 Cu privire la faptele discriminatorii ale spitalului și ale medicului specialist, se arată că:

(a) petentei i s-a îngrădit dreptul de a avea acces la informațiile din propriul dosar medical cu scopul de a-și reabilita reputația profesională afectată pe nedrept,

(b) faptele discriminatorii sunt făcute pe baza unei prejudecăți, aceea că petenta a fost anterior internată în 2016, socotind astfel diagnosticul stabilit exclusiv de familie și opus celui stabilit de către medicul de gardă ca fiind valid și

(c) faptele s-au săvârșit în condițiile neglijării în totalitate a adeverinței de la medicul de familie anexată la solicitarea petentei de a avea acces la informațiile medicale care precizau că era clinic sănătoasă.

17. În continuare, petenta descrie obiectul discriminării în speța de față, arătând că în acest caz, este vorba despre o discriminare a unei persoane declarate de un medic ca fiind clinic sănătoasă, pe baza unei boli mintale anterioare diagnosticate de familie, de a nu avea acces la propriul dosarul medical pentru a-și reabilita reputația pe motiv că i-ar afecta negativ sănătatea mintală, în absența unui consult recent care să stea la baza acestei decizii, ducând astfel la o gravă atingere a dreptului acesteia la viața privată, de a i se da șansa de reabilitare a reputației profesionale afectate în mod abuziv, în urma unei internări sub diagnosticul stabilit de familie și la contraindicația medicului de gardă.

18. În opinia petentei, spitalul susține că o persoană, o dată ce a fost internată la psihiatrie, chiar și vindecată, nu va avea niciodată acces la dosarul medical, drept dat de Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacientului ceea ce înseamnă că pentru tot restul vieții sale, aceasta va fi privată de acest drept în mod prestabilit chiar și în absența unui consult de specialitate recent.

18.1. Cu privire la diferențierea făcută de spital, petenta consideră că aceasta este între două categorii de persoane ambele declarate sănătoase, dar cu antecedente medicale diferite, unul psihiatric, cealaltă fizic, spitalul și medicul susținând și argumentând că o persoană bolnavă psihic în trecut nu va avea niciodată acces la dosarul medical, nici dacă este declarată clinic sănătoasă. Medicul își bazează argumentația, indirect, pe un diagnostic pus de familie, pe care îl consideră un reper și nu o încălcare gravă a drepturilor omului, dar chiar și să fi fost internată o persoană la

indicația medicului, nu ar trebui făcută diferențierea de acces la dosar între două tipuri de persoane diferite, foști bolnavi mintal și foști bolnavi fizic, din moment ce aceștia sunt clinic sănătoși la momentul solicitării.

18.2 Cu privire la criteriul de discriminare, petenta arată că acesta este cel invocat anterior, respectiv: pe baza unei boli mintale anterioare a unei persoane declarate clinic sănătoasă de către un medic, considerându-se că riscul de afectare va rămâne pe perioadă nedeterminată asupra acelei persoane, risc ce nu are nevoie să fie stabilit de un consult medical, ci poate fi evaluat de medicul curant în mod arbitrar, socotind valid diagnosticul pus de familie în detrimentul deciziei propriului lor medic de gardă de a o declara sănătoasă. Internarea a fost abuzivă, încălcându-i-se drepturile fundamentale și aducându-i atingeri asupra reputației personale și profesionale pentru anii care au urmat, iar spitalul i-a oprit petentei și îi oprește în continuare accesul la reabilitatea reputației pe baza unui simplu criteriu simplu, respectiv: "a fost bolnavă și, ..., nu va putea avea niciodată prezumpția de a fi sănătoasă, indiferent de câte dovezi medicale poate aduce".

18.3 Cu privire la dreptul încălcat, petenta arată că acesta este dreptul de a avea acces la dosarul medical, dar și acela de a își reabilita un trecut medical fals și deci în esență, dreptul fundamental atins este cel la viață privată și de familie, drept garantat de art. 26 din Constituție, de art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de art.7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

19. În continuarea expunerii, petenta face vorbire cu privire la:

- Jurisprudența CEDO arătând o serie de decizii de referință pentru stabilirea faptului că s-a produs o discriminare în speța de față;

- Valențele gravității obiectului de discriminare, faptele discriminatorii ale spitalului în ceea ce o privește pe petentă având mai multe valențe ce privesc încălcarea drepturilor omului.

- Aspectele importante privind efectuarea consultului după depunerea cererii de eliberare a unei copii după dosarul medical, pentru a evalua dacă și în ce măsură accesul la dosar o afectează pe petentă;

- Caracterizarea situației și combaterea unor declarații ale medicului, considerate false de către petentă.

20. În concluzie, petenta consideră că poziția exprimată de spital face obiectul unei discriminări asupra ei și asupra drepturilor acesteia, continuând seria abuzurilor și discriminărilor asupra ei, întreaga poziție a spitalului fiind o dovadă că spitalul și medicul socotesc aplicarea legii de a-i interzice accesul fără nicio argumentare medicală sau legală.

21. Petenta nu a mai depus la dosar alte documente în susținerea plângerii sale.

Sușinerile părții reclamate

22. Prin adresa nr. 7289 din data de 29.09.2021, partea reclamată a depus la dosar un punct de vedere prin care arată următoarele:

22.1 Cu privire la excepții, se invocă excepția de necompetență a CNCD, partea reclamată arătând că, având în vedere sesizarea petentei, în raport de cele evocate în precedent, dar și în considerarea, în ansamblul lor, a dispozițiilor OG nr. 137/2000, republicată, se apreciază că instituția CNCD nu este competența a se pronunța cu

privire la aspecte privind afectarea sănătății fizice și mintale a pacientului prin dezvoltarea unor date/documente medicale.

Partea reclamată solicită a se constata vădită necompetență a Consiliului National pentru Combaterea Discriminării în soluționarea petiției.

22.2 Pe fondul cauzei, partea reclamată consideră că petitia este neîntemeiată deoarece în speță nu se poate identifica existența unei diferențieri, condițiile impuse și avute în vedere în soluționarea nefavorabilă a cererii de eliberare a unor documente medicale fiind cele prevăzute de legiuitor în cazul tuturor pacienților în privința cărora medicul specialist apreciază că, prin raportare la afecțiunea concretă, dezvoltarea unor astfel de date ar putea fi în detrimentul sănătății fizice sau psihice a pacientului.

23. Se arată că în speță, în raport de obiectul petiției, nu se poate identifica în mod concret nicio situație ce s-ar putea circumscrie noțiunii de discriminare deoarece:

- în cuprinsul petiției nu este indicată, niciunde, nici macar generic, fapta de discriminare săvârșită împotriva petentei.

- în cuprinsul petiției, în toată înșiruirea de fapte reclamate și imputate a fi fost săvârșite de către părțile reclamate, nu este indicat concret actul de discriminare ce a avut ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, astfel cum acesta este definit în legislație și acceptat în doctrină.

24. Partea reclamată arată că potrivit prevederilor art. 33 alin. (5) din Legea sănătății mintale și a persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, cu modificările ulterioare, orice pacient sau fost pacient are acces la toată documentația medicală din serviciile unde a fost îngrijit, cu excepția cazurilor în care:

- dezvoltarea unor asemenea documente medicale ar putea să fie în detrimentul sănătății sale fizice și mintale, acest fapt fiind stabilit de către medicul șef sau de către medicul curant;

- a fost efectuată o specificație scrisă asupra riscului acestui efect pe dosarul pacientului, aplicată numai persoanelor care sunt pacienți în prezent, nu și foștilor pacienți.

25. În concluzie, având în vedere punctul de vedere al medicului curant și/sau medicului șef de secție și raportat și la prevederile legislative menționate anterior, partea reclamată arată că solicitarea petentei nu a putut fi soluționată favorabil de către conducerea spitalului. Se solicită respingerea petiției ca neîntemeiată având în vedere aspectele evocate și aprecierea asupra situației concrete expuse.

26. În susținerea celor declarate de partea reclamată, aceasta a depus la dosar, în fotocopie următoarele: punct de vedere medic specialist, solicitare punct de vedere a medicului și răspuns către petentă (filele 10-15 la dosar) .

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României:

- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, *tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la spetă

27. **În fapt**, Colegiul director reține spre analiză faptul că petenta sesizează cu privire la presupusa discriminare la care a fost supusă de partea reclamată, aceasta reclamând faptul că se consideră discriminată de către unitatea medicală (spital), fiindu-i refuzat accesul la dosarul medical personal, faptă ce a dus la o atingere gravă a dreptului său la viața privată, precum și la șansa de reabilitare a reputației profesionale afectate în urma unei internări sub diagnosticul stabilit de familie și la contraindicația medicului de gardă.

28. Colegiul director ia act de excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată în procedură pentru aspecte privind afectarea sănătății fizice și mintale a pacientului prin dezvăluirea unor date/documente medicale de către entitatea medicală, în speță fiind vorba de raporturile existente între entitatea medicală și pacient, respectiv spitalul unde aceasta a fost internată.

29. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de

activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

30. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate în procedură.

31. Luând act de plângere, astfel cum aceasta este formulată, precum și de susținerile părților din dosar, Colegiul director urmează a analiza și a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate în prezenta cauză, respectiv excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată în procedură pentru aspecte ce țin de afectarea sănătății fizice și mintale a pacientului prin dezvăluirea unor date/documente medicale, aspecte invocate de art. 33, alin (5) din Legea nr. 487/2002.

32. În dezbaterea privind analiza excepției Colegiul director urmează a analiza petiția formulată, precum și susținerile petentei și ale părții reclamate consemnate în punctele de vedere ale acestora.

33. Astfel, Colegiul director se raportează la solicitările petentei de a se constata că tratamentul aplicat în cazul său este unul discriminatoriu prin nerespectarea dreptului său de a avea acces la dosarul medical, Colegiul director urmând a analiza cauza prin prisma excepției de necompetență a CNCD invocată în cauză.

34. Concret, Colegiul director ia act de faptul că, în prezenta speță se pun în discuție aspectele privind modul de soluționare a situației aflate în atenția părții reclamate în calitate de unitate medicală, precum și refuzul de a pune la dispoziția petentei actele solicitate de aceasta, respectiv dosarul medical personal.

35. Totodată, se ia act de faptul că aspectele invocate în cuprinsul petiției, ce fac referire la partea reclamată, vizează atât nemulțumirile petentei legate de modul în care unitatea medicală și-a îndeplinit atribuțiile prin soluționarea situației reclamate de petentă cât și nemulțumirile petentei în raport de măsurile dispuse de a nu-i se permite acesteia accesul la dosarul medical personal pe motiv că dezvăluirea unor asemenea documente medicale ar putea fi în detrimentul sănătății sale fizice și mintale, solicitarea ei neputând fi soluționată favorabil având în vedere și punctul de vedere al medicului curant și al medicului șef de secție raportat la prevederile legale în vigoare.

36. De asemenea, în prezenta speță se pune în discuție și modul de interpretare și aplicare a cadrului legal incident în domeniul sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice, respectiv prevederile art. 33, alin 5 din Legea nr. 487/2002 conform cărora: *orice pacient sau fost pacient are acces la toată documentația medicală din serviciile unde a fost îngrijit, cu excepția cazurilor în care:*

- *dezvăluirea unor asemenea documente medicale ar putea să fie în detrimentul sănătății sale fizice și mintale, acest fapt fiind stabilit de către medicul șef sau de către medicul curant; (...)*

37. Se constată, altfel, că aceste aspecte (atât în general cât și în subsidiar) nu pot face nicidecum obiectul soluționării de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ci ele pot fi soluționate doar în fața instanțelor de judecată, atât la judecata în fața primei instanțe, prin examinarea fondului cauzei cât și prin căile de atac permise

de lege. Din punct de vedere al restricțiilor impuse de unitatea medicală doar instanța judecătorească poate impune *obligația de a face* a acestei entități, spitalul fiind sub protecția prevederilor legale în domeniu, în vigoare.

De asemenea, după judecata în fond, finalizată prin pronunțarea hotărârii, partea are dreptul de a exercita împotriva soluției date, căile de atac ordinare sau extraordinare prevăzute de lege. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Însuși textul constituțional, art. 129 din Constituția României statuează că "Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii". Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

38. În ceea ce privește opinarea petentei care vizează săvârșirea unor fapte asupra acesteia, respectiv: internarea abuzivă, ascunderea de probe, ignorarea probelor cum că este clinic sănătoasă, ascunderea faptelor medicale anterioare și piedicile întâmpinate de petentă în reabilitarea trecutului medical fals, aceste aspecte intră sub incidența prevederilor Codului penal. Astfel, luând act de calitatea subiectului activ, actele și faptele imputate în exercițiul atribuțiilor legale, CNCD nu se poate substitui unor organe de cercetare penală cu privire la analizarea unor fapte care exced atribuțiilor stabilite de OG nr. 137/2000, republicată.

39. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza măsurile dispuse de magistrați, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative înlăptuirii actelor de justiție, inclusiv a modului în care o instanță judecătorească interpretează și aplică legea în vederea soluționării cauzelor aflate pe rolul său, respectării actelor procedurale ori asupra atitudinii sau deciziilor luate de judecători în cursul unui proces. În condițiile art. 97 din Legea nr. 303/2004, republicată, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor și procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Astfel, CSM îndeplinește rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor pentru faptele prevăzute în statut (art. 44 din Legea nr. 317/2004).

40. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în MO nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență a CNCD în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare la care a fost supusă petenta, ce ar rezulta din nemulțumirile acesteia în ceea ce privește sesizările și soluționarea cazului relatat unității medicale, pentru aspecte intervenite în cadrul unei relații spital-pacient, unitate medicală a cărei activitate este subordonată unei legislații specifice: „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.*”

41. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență invocată în procedură a fost pusă în dezbateră petentei, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”Art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbateră petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

42. În considerarea incidenței obiectului petiției, în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ-jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

43. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

44. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

45. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea medicală și spitalicească în domeniul sănătății mintale reglementată legal prin Legea nr. 487/2002, aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii, care intră în mod cert în sfera de competență a instituției competente ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

46. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze și la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

47. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001 (publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002), prin care Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat "Autoritatea judecătorească", principiile organizării și îndeplinirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se îndeplinește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)].

48. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către CNCD în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

49. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, CNCD nefiind competent a se pronunța cu privire la aspectele privind afectarea sănătății fizice și mintale a pacientului prin dezvăluirea unor date/documente medicale, aspecte invocate de art. 33, alin (5) din Legea nr. 487/2002.

50. Colegiul director constată că petiția, așa cum a fost formulată, nu prezintă o situație sub aspectul prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, ci o problemă de analiză a aspectelor ce țin de nemulțumirile petentei în ceea ce privește sesizarea și soluționarea nefavorabilă a solicitării sale de către unitatea medicală, permiterea accesului la dosarul medical personal și eliberarea unor documente medicale din dosar nefiind accesibile petentei.

51. În consecință, Colegiul director admite excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu conform art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.Of. nr. 348/06.05.2008.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu sesizările petentei.
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 06.04.2022 au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – membru,

DIACONU ADRIAN NICOLAE – membru,

MOȚA MARIA – membru,

LAZĂR MARIA – membru,

HALLER ISTVAN – membru,

POPA CLAUDIA SORINA – membru,

OLTEANU CĂTĂLINA – membru

JURA CRISTIAN – membru

Motivat/redactat: AND/FL

Data: 16.06.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.